

DE VLAAMSCHE POST

Beheer en Redactie: Begijnhoflaan, 49, Gent

Vrijdag 23 Mei 1915

Hoeft u hier
niet af te komen
Per De Maat

De Heropbouw der Vlaamsche Steden

De bouwkunst van een volk is de rondom zichtbare uiting van zijn cultuur. Kultuur en beschaving zijn nl. twee verschillende begrippen. Een volk kan cultuur hebben zonder beschaafd te zijn, en omgekeerd. Tot het hebben van cultuur is een geestelijke (religieuze) eenheidsgedachte nodig, tot het hebben van beschaving niet. Wij zijn beschaafder dan de middeleeuwen, maar deze hadden cultuur en wij niet. Daaruit volgt dat een beschaafd volk een leelijke bouwkunst kan hebben, terwijl een kultuurvolk een schoone bouwkunst heeft, hetgeen hetzelfde is als stijl. Kultuur zou ook stijl kunnen genoemd worden.

Aldus sprak de grootste bouwmeester van Nederland op 12 Mei 1915 te 's Gravenhage tot een Noord-Zuid-Nederlandschen kring.

Het zou ons bevreemden indien de Heer Berlage bij deze woorden niet aan Vlaanderen had gedacht. Ons hebben zij getroffen in hunne het hart der Vlaamsche zaak beroerende betekenissen. Hier staat de levende tegenstelling tusschen Vlaanderen en België; België verschijnend als verspreider eener algemeene, uit materiele welvaart voortvloeiende beschaving, Vlaanderen als de drager eener geestelijke eenheidsgedachte.

Wie de producten van Belgische bouwkunst, bijvoorbeeld de rhapsodie van stijlen die het Paleis van Justitie te Brussel is, naast die der organisch uit het volk gegroeide Vlaamsche bouwkunst ziet, vindt deze tegenstelling, duidelijker dan tienduizend courantenartikelen kunnen uitleggen, gedemonstreerd.

De Vlaamsche cultuur is echter niet eene historische waarde alleen. Zij is eene waarde van het levend heden. Het Vlaamsche volk vormt nog, ondanks de ingeente verbelging en verfransching, een in diepst innerlijk aaneengesloten eenheid, vol geloof in hare culturele waarde en toekomst.

Zoo komen de Vlamingen er toe, zelfs nu het kanon nog dreunt en het land jammerlijk in puin ligt, te zinnen op de voortzetting van hunne het wezen des volks vertolkende architectuur. Indien er één bewijs is voor den moed en het gevoel van nationale eigenwaarde, dat in de beste Vlamingen leeft, dan is het dat de droom, de drang naar Schoonheid zelfs door het schrikkelijk lot van deze tijden niet schijnt verscheurd. Geteisterd Vlaanderen is hiermede zijn verleden getrouw.

De Heer Van der Swaelmen uit Antwerpen, die zich — hoe duizendvoudig jammer — bediende van het Fransch, doch van wien ons bekend is uit particuliere bron, dat hij Groot-Nederlandsch voelt, — hetgeen wij uit zijne bewondering voor het architecturale Amsterdam, uit zijne aansluiting bij de Hollandsche moderne bouwkundige beweging eveneens mochten ervaren — de Heer V. d. Swaelmen, dien we spoedig als Nederlandsch-sprekend Flamingant hopen te ontmoeten, maakt in de voordrachtenreeks der Hollandsch-Belgische Commissie, waar ook de Heer Berlage gelezen heeft, zijne denkbeelden omtrent den wederopbouw der Belgische steden openbaar. Den zuiveren en gezonden inhoud dezer denkbeelden zullen de Vlamingen mogen ter harte nemen bij het oplossen van het moeilijkste probleem, dat met den wederopbouw hunner monumenten is gesteld.

Men heeft vóór den oorlog in Vlaanderen grove fouten gemaakt door onoordeelkundige aansluiting aan antieke stilvermen, die niet met de tegenwoordige eischen in overeenstemming zijn. En hierdoor verkreeg men eene disharmonie tusschen het architecturaal karakter en de bestemming der gebouwen, kwam men in strijd met het grondbeginsel dat, bewust of onbewust, aan alle waarachtige schoone bouwkunde, die immer bestaan heeft, en allereerst aan de historisch-

Vlaamsche bouwkunde is eigen geweest. Men moet het bouwen voor ons modern leven niet willen wringen in karikaturen van het verleden. Aldus bespot men het verleden en miskent de levenskracht, die in het heden uiting zoekt. Aldus zij de leus — handhaving van het antieke schoon, in zooverre het bleef gespaard, — en verder zoeken naar overeenstemming met de tegenwoordige eischen. Wij hebben geloof, dat aan ons levend Vlaanderen, die immer schoonheidskrachtige bron, in levend heden en levende toekomst nieuwe levende schoonheid ontvloeien zal.

R.

Een smaadschrift

Wij lezen in « Het Vlaamsche Nieuws »: Wij vinden geen anderen naam om een Fransch schrift te brandmerken dat in stilte te Antwerpen wordt verspreid.

Het betitelt zich: *Un parti national*, en spreekt eerst in vaderlandsche bewoordingen van de a.s. bevrijding van België.

Maar dan komt de gemeene toelag te voorschijn en wij lezen het volgende:

« Van nu af moeten wij de gedragslijn afbakenen die te volgen zal wezen, nadat België de huidige krisis heeft doorgestaan.

« Om de eensgezindheid te bevorderen en de nationale eenheid tot stand te brengen, moet er nu ten slotte toch eens voor goed een eind gesteld worden aan een innerlijke verdeeldheid, die des te gevaarlijker is, omdat zij 's lands toekomst op spel zet: 't is van de taal, kwestie dat we willen spreken, die in den laatste tijd zoo vinnig op 't voorplan trad dat zij onze Staatslieden verontrustte. »

Tot hertoe is alles goed en wel. Zoo is werkelijk de treurige toestand. Er lag een kloof tusschen de twee stammen waaruit België bestaat en die kloof ging wijder gapen naarmate de Vlamingen meer zelfbewustzijn en stamfierheid verkregen en zij zich gekrenkt voelden barmhertigers van tweeden rang in hun vaderland te zijn.

De oorlog zou die kloof dempen. Uit een groot onheil zou dan toch nog een geluk voortvloeien: in strijden en tijden vereend, zouden de Belgen zich nauwer aan elkander sluiten. De broeder zou zijn broeder niet meer miskennen, zou hem zijn broederrecht niet meer misgunnen. Alle taalrechten zouden de Vlamingen aangeboden worden, zonder bieden en loven, zonder afdingen of zonder te besnoeien.

Hadden zij dit gulden vlies niet veroverd door de geestdrift en de dapperheid waarmee zij ter verdediging van het gemeenzame vaderland waren opgekomen?

Wij hebben nog de stellige overtuiging dat het zoo gebeuren zal.

Maar waken moeten we en in de kiem moeten we smoren elken toelag op ons taalrecht.

Het schrift vervolgt aldus:

« De taalkwestie moet als opgelost worden beschouwd sinds de Vlamingen het recht verkregen in eigen taal te worden gesproken en bestuurd te worden.

« Niemand zal het durven loochenen » tenzij diegenen die door noodlottige eischen den vrede en de eendracht willen storen onder kinderen van hetzelfde vaderland.

« Op onmeedoogende en besliste wijze moet voor goed een einde gesteld worden aan het oprichten van een Vlaamsche hogeschool; aan de verplichtingen die officieren, ambtenaren en rechters dwingen van Vlaamsch te kennen.

« Daarbij, we moeten ons niet bovenmatig ongerust maken over zekere » schriften en redevoeringen waarin die » taaleischen en taalingrijpingen worden » aangepredikt.

« Die ingrijpingen, voor zooveel ze » bestaan zouden, zullen wegvallen den » dag dat de nieuwe schoolwet haar » vruchten zal afgeworpen hebben op den » buiten en in de steden waar de Fransche » taal in al de volklagen zal indringen.

« Al zeer spoedig zullen de Vlaamsche » taalwetten in onbruik geraken en zal » het Vlaamsch uit de openbare besturen » en uit onze gerechtshoven worden » geweerd.

« Alles hebben wij gemeenschappelijk » met Frankrijk: onze geschiedenis, onze » instellingen, onze taal (sic), onze gods- » dienst, onze gewoonten, onze stoffelijke » en zedelijke belangen.

« Alleen een nauwe en vaste aansluiting tusschen de twee gedeelten van » het land kan dit heilig erfdeel onzer » voorvaderen door de toekomst beveiligen. »

Zeg nu niet dat die praat en die smaadt dom is beantwoord te worden. 't Is heel het programma van de vijanden van onze taal, klaar en duidelijk onder woord gebracht. We hooren het sinds jaren in alle Franschgezinde landdagen en in Fransch-Brusselsche bladen stonden dergelijke aanvallen dagelijks te lezen.

Wat allereerst nieuw is voor ons, 't is dat blijkt uit dit schrift hoe onze taalvijanden niet ontwapenen, niet rusten en hoe ze zelf in dezen tijd de vuigheid durven hebben een volk te willen onderdrukken dat zoo edelmoedig goed en bloed gaf voor vrijheid en onafhankelijkheid.

En het dan willen knechten en nog willen ontnemen wat na jaren strijd zoo schraal werd toegesmeten!

Neen, wij zijn er gerust in, 't zal niet gebeuren.

Doch verhinderen is niet genoeg: wij moeten ons van nu af van deze gedachte doordringen dat in het nieuwe, vaderland de volledigste gelijkheid en een onbepreikt taalrecht zal moeten heerschen.

V. N.

Kleine kronijk

« Le Mercure de France ».

In Augustus 1914 had de « Mercure de France » opgehouden te verschijnen. Voor den ernst der tijden leek het hem kinder-spel om zijn werk voort te zetten.

Maar, hewogen door het toedere geweld, « l'affectueuse violence », van zijne lezers, is hij op 1 April nu weder in het licht getreden.

Wat laat kwam de eerste nieuwe aflevering over. Misschien is het aan de gespannenheid onzer verwachting te wijten, dat de « Mercure » ons niets heeft gebracht dan een ontgoocheling!

Alle bijdragen zijn gewijd aan den oorlog. Men tracht er echter niet de diepere oorzaken bloot te leggen van deze wereldgebeurtenis.

Dan zou men immers tot het inzicht komen dat zij onvermijdelijk was, een noodzakelijk gevolg van de politieke ontwikkeling van Europa. Dan zou de schuld niet enkel bij een volk, maar bij alle berusten.

En dan had men geen gelegenheid meer om naar hartelust te schelden op den vijand, om de eeuwenoude beschaving van een heel volk in een « mot d'esprit » te verguizen, om Duitschland te vierendeelen en Oostenrijk van de kaart te schrappen.

De Franschen zijn gebleven wat ze waren. De betekenis dezer grootsche oogenblikken is niet tot hen doorgedrongen. Men hoopte, men geloofde eerst dat ze, in de beproefing, ernstiger en dieper zouden worden. Vond de « Mercure » het niet « jeux de mandarins » om, in Augustus, nog langer te verschijnen? Nu ziet hij blijkbaar in dat hij zich heeft vergist, dat de verandering niet zoo groot is geweest als hij had verwacht en dat hij gerust zijn spelletje verder kan spelen.

Evviva l'Italia.

Zoo roept een medewerker van « L'Echo belge » en de man windt zich er op.

Voor eenige dagen was hij minder geestdriftig en in een hoofdartikel van dezelfde krant herinnerde hij aan het gekende

woord over de Italiaansche soldaten: « ficher les en rouge en bleu ou en jaune, ils fichent toujours le camp. »

« Draai z'n rood in 't geel of in 't blauw zij draaien er altijd van onder! »

Le poète a parlé!

In « Le Temps » schrijft Reland de Marès een lyrisch artikel over d'Annunzio. Le poète a parlé zet hij er boven en hij vindt « que l'aventure est belle et que les siècles s'en souviendront! »

Ja als avontuur is 't heerlijk.

Voor vele eeuwen stak de dichter Nero een deel van Rome in brand — althans naar kwatongen beweren — maar d'Annunzio heeft het verder gebracht: hij brengt heel Italië in beroering.

Le poète a parlé!

Wij zijn helaas niet meer in den tijd dat de beesten spraken.

Ode aan d'Annunzio.

D'Annunzio, uw voornaam is die van een engel: Gabrielle, dat is: de kracht Gods.

Zacht waart ge inderdaad van aanschijn, zoodanig dat vereeders en nieuwsgierige reporters u nooit naar uw eenderdom dierven vragen, om uw teergevoeligheid niet te kwetsen.

Schrijver van de Doede Stad en andere lauwbloedige produkten, waarin geen harten kloppen, maar kwijnen en kortademig hijgen als vergane rozen onder een

weemoedigen avondlucht, hebt gij nooit daden uitgebeeld in uw vrouweboeken, maar u vermijdt in redeloze tranen en zuchten.

Dit spel kan langer uitgesponnen werden, en langer volgehouden dan een handeling, en het wordt gemakkelijker en gretiger begrepen, zoodat ge beroemd werd over de grenzen.

Maar na u spraken jongere stemmen in uw vaderland, die andere eischen stelden aan de kunst. Gij waart beangstigd om uw bezit, en wendde gelijke belangstelling voor als dit geslacht, gevoed aan andere bronnen, walgend van uw serrelucht. Gij deed het knap, en een enkel oogenblik konden ze wanen dat gij tot hen gekomen waart, toen ge een lied maakte over den vliegenier.

Maar ge had u te hoog verheven op geleende vleugels, en spoedig waart ge een gevallen grootheid, al hebt ge zeere gepoogd uw voetstuk te redden. « Les dieux s'en vont, d'Annunzio reste ». En de modieuze buitenlander achtte u nog alleen.

Nu nog een poging, d'Annunzio, kaalhoofdige Gabriël! Steek de krijgstrompet! Drijf anderen, drijf de hoop van uw land, ook de weerstreven, naar de slagvelden! Er gaan er niet genoeg kapot! Het is een schoon gebaar, dat van den krijgsheraut!

Vlaanderen tot een schoon en rijk land in Europa te verheffen is het doel van « De Vlaamsche Post ».

Elk steune ons streven.

Telegrammen

De Oorlog

Westelijk Front

Duitsch officieel bericht.

GENT, HOOFDEKwartier, 26 Mei. Een vijandelijke uitval tegen onze nieuwgenomen stelling ten W. van de poel van Bellewaarde werd gemakkelijk afgewezen. Het aantal aan de Engelschen ontnomen machinegeweren steeg tot 40.

Ten N.-O. van Givenchy gelukte het Engelsche kleurlingen gisteren avond, een vooruitspringend deel van onze voorste loopgraven te bemachtigen.

Verder ten Z. tusschen Liévin en de Lorette-hoogte begon 's namiddags een groote Fransche aanval in dichte gelederen. Hij is volkomen mislukt.

Ten N. en ten Z. van de steenweg Souchez-Béthune was het de vijand in den beginne gelukt in onze loopgraven te dringen. Nachtelijke tegenaanvallen brachten ons echter weder in het volle bezit onzer stelling. 400 Franschen bleven als gevangenen in onze handen.

Ook ten Zuiden van Souchez mislukten verscheiden malen ondernomen sterke aanvallen, die door blanke en zwarte Franschen tegen onze linie bij Souchez werden gedaan, dicht bij de versperringen. De vijand leed overal zeer zware verliezen.

Bij de gevechten aan de Lorette-hoogte muntten Schlesische infanterie regimenten bijzonder uit.

Een vijandelijke uitval in het oostelijke deel van het Priesterwoud werd gemakkelijk afgewezen.

Ten zuiden van Lens werd door onze vliegeniers een vijandelijk vliegtuig neergeschoten.

Fransch officieel bericht.

PARIS, 24 Mei. (Reuter.) Het officieele communiqué van hedenavond luidt:

De Duitschers deden een krachtigen aanval ten Noorden van Neuville, maar werden door onze artillerie tot staan gebracht.

PARIS, 25 Mei. (Havas.) Officieel is hedenmiddag het volgende meegedeeld:

Tusschen Nieuwpoort en Yperen zijn hevige artilleriegevechten uitgelokt door het krachtige vuur der Fransche zware artillerie op de wegen naar Raverzijde (ten Z.W. van Oostende). Ten gevolge van de hevige beschieting trachtten de Duitschers, door een hevigen aanval, een uitgang te krijgen naar den weg Langemarck-Yperen.

Ten Noorden van Ablain vielen de Duitschers twee keer aan.

Ten Noorden van Neuville St. Vaast poogden de Duitschers den 24sten een aanval te doen met zeer aanzienlijke krachten; in den nacht van den 24sten op den 25sten deden zij nog vier aanvallen. Onder het vuur der Fransche artillerie werden zij tot staan gebracht.

Engelsch officieel bericht.

LONDEN, 24 Mei. (Reuter.) Het rapport van maarschalk French luidt:

Ten Oosten van Yperen deden de Duitschers in den vroege morgen, eenige infanterie-aanvallen.

Onze troepen werden geroepd om eenige loopgraven te ontruimen.

De vijand drong op twee of drie plaatsen onze loopgraven binnen. Het gevecht duurt voort en gedeelten van de oorspronkelijke linie werden hernomen.

LONDEN, 25 Mei. (Reuter.) Maarschalk French deelt mede:

Ten Oosten van Yperen zijn gisteren tijdens een aanval, enkele gedeelten van onze linie verloren gegaan en nog niet hernomen.

Oostelijk Front

Duitsch officieel bericht.

GROOF HOOFDKWARTIER, 26 Mei. — Op het Noord-Oostelijk front werd een zwakke nachtaanval afgeslagen. Op het Zuid-Oostelijk front gaat de aanval van het leger van generaal kolonel von Mackensen goed voorwaarts. Ten Zuid-Oosten van Radymno is na hevige strijd, het dorp Swiete genomen.

Ten Oosten van Radymno werd nadat de Oostenrijksche troepen het bruggehoofd ten Westen van de San hadden bestormd, ook het overtrekken van de San verkregen.

Verder ten Noorden bereikten onze troepen na gevechten de streek Lazy, ten Oosten van Laszki en de linie Korzenica Zapalow aan de Lubaszowka.

De buit aan gevangenen en materiaal groeit aan.

Oostenrijksch officieel bericht.

WEENEN, 23 Mei. — Officieel wordt hedenmiddag gemeld:

In Midden-Galicie vielen de verbonden legers over het geheele front van Sieniawa tot den Boven-Dnjester de sterke Russische strijdmacht aan.

Het leger van generaal von Mackensen, waarbij het 6e Oostenrijksch-Hongaarsche korps is ingedeeld, veroverde Radymno en rukte Oostelijk en Zuid-Oostelijk van deze stad naar de San op. De vijand, die door tal van aanvallen het verloren terrein trachtte te heroveren, werd overal teruggeworpen en verloor 24.000 gevangenen, 39 kanonnen en 40 machinegeweren.

De legers van Puhallo en Boehm Ermolli, die ten Zuid-Oosten van Przemysl tot den aanval overgingen, wonnen onder verbiterde gevechten terrein en wierpen den vijand terug naar de Blonia-vlakte. De aanval wordt over het geheele front voortgezet.

Overigens is de toestand op het Noord-Oostelijk oorlogstoneel niet veranderd.

Oostenrijksch officieel bericht.

WEENEN, 26 Mei. — De slag bij Przemysl duurt voort.

Het leger van den Generaal-Kolonel von Mackensen dringt door aanval beiderzijds de San, in Zuid-Oostelijke richting met succes vooruit.

De overgang van de San ten Oosten van Radymno werd bevestigd. Het Oostenrijksch-Hongaarsche VI korps bestormde het bruggehoofd Zagrody ten Oosten dezer stad.

Ten Z. en Z.O. om Przemysl vallen onze troepen de sterke, voor een deel gebetoonde stellingen der Russen langzaam vooruitnemend aan.

Het aantal der in de laatste twee gevechtdagen gemaakte gevangenen is tot 25.000 gestegen.

Aan oorlogsmateriaal werd tot gisteren avond buitgemaakt 54 lichte, 40 zware kanonnen, 64 machinegeweren en 14 munitiewagens.

Ten Z. van de Dnjester en in Russisch Polen is de algemeene toestand onveranderd.

Bij een gevecht ten Noorden van de Weichsel werden 996 Russen gevangen genomen.

Russisch officieel bericht.

PETERSBURG, 24 Mei. (P. T. A.) — Het communiqué van den generaal staf meldt:

Over bijna het geheele front, behalve in enkele sectoren bij Varkhol, Podvoline en Goussakouvo, waar de vijand ons den 22en Mei vruchteloos trachtte aan te vallen.

In de streek aan de overzijde van de Dnjester was het rustig. Behalve tusschen de Tchetebwa en Lomnitsa, waar de vijand in den nacht van den 23sten Mei een poging deed om ons aan te vallen.

Italiaansch Front

Oostenrijksch officieel Bericht.

WEENEN, 25 Mei. — Officieel bericht uit het groote hoofdkwartier:

Aan de grens van Tirol en Karinthië zijn hier en daar betrekkelijk kleine vijandelijke afdeelingen, voornamelijk Alpenjagers, de grens overgetrokken. Toen zij op onze stellingen stietsen en er op hen gevraagd werd, zijn zij teruggekeerd.

WEENEN, 25 Mei. — Het officieel bericht over het optreden van de vloot in den ochtend van 24 Mei luidt als volgt:

Heden voor zonsopgang, dus juist twaalf uur na de oorlogsverklaring door Italië, heeft de Oostenrijksch-Hongaarsche vloot tegelijkertijd met goed gevolg aanvallen gedaan op de Oostkust van Italië van Venetië tot Barletta. Een zeevliegtuig wierp 14 bommen op Venetië, stichtte brand in het tuighuis, bracht zware schade toe aan een torpedojager, bestookte het station, een petroleumtank en loodsen aan de Lido.

De torpedojager Scharfschütze was het zeer nauwe kanaal van Porto Corsini binnengedrongen, toen men aan boord plotseling in de onmiddellijke nabijheid sterk bezette loopgraven zag. Van de volkomen verraste bezetting is het meerendeel neergeschoten. Drie geheel verborgen strandbatterijen openden hierop echter een woedend vuur uit haar 12 duims kanonnen op den kruiser Novara en de torpedoboot 80, die voor den ingang van het kanaal lagen. De torpedoboot kreeg een treffer in de eetsalon der officieren, waardoor een man zwaar verwond en de boot lek raakte. De Novara mengde zich nu ook in den strijd, teneinde den torpedojager en de torpedoboot uit hun neteligen toestand te redden, nam de loopgraven onder vuur en vernielde de kazerne. Hij kreeg echter tal van treffers. De luitenant-ter-zee Parsich en vier man werden gedood, vier zwaar en verscheidene licht gewond. De verliezen van den vijand waren evenwel misschien tien of twintigmaal zoo zwaar. De Scharfschütze kon volkomen ongedeerd de wijk nemen.

Te Rimini werden door den pantserkruiser St. Georg het station en de brug beschoten.

Te Sinigaglia werden door de Zriny de spoorbrug, de watertoren, de havenwerken, het station en een trein vernield. Station en trein en een naburig gebouw verbrandden.

Te Ancona werden door een groot deel der vloot de oude vestingwerken, de artillerie- en cavaleriegebouwen, de elektrische centrale, het station, de gasfabriek, het petroleumdepot, het seinstation en het station voor draadloze telegrafie beschoten. Door verdwaalde projectielen

en branden is ontzaglijke schade aangericht. Twee stoomschepen zijn in de haven in den grond geboord. Op de werf werd een pas gebouwd schip, dat klaar was om van stapel te loopen, vernield. Een kleine batterij en eenige machinegeweren openden slechts het vuur op twee torpedojagers. In het eenige moderne fort Alfredo Saoti stond weliswaar bij het begin der beschieting de bezetting bij de kanonnen, doch een tweetal vliegers deden haar met machinegeweervuur zoozeer afdeinen, dat ze niet meer terugkeerde.

Deze beide vliegers en nog een derde wierpen ook een dertigtal bommen op de ballonbergplaats te Chiaravalle en eindweegs het land in, en verscheidene andere militaire inrichtingen.

Het luchtschip Citta di Ferrara wierp zonder gevolg verscheidene bommen naar de Zriny en onderuam een aanval op de vloot, doch verwijderde zich haastig toen twee vliegers kwamen aanvliegen, die trouwens reeds al hun bommen hadden uitgeworpen.

Ditzelfde luchtschip of een ander was reeds een half uur na middernacht door de vloot halverwege tusschen Pola en Ancona waargenomen, varende in tegenovergestelde richting. Zonder twijfel was het op weg naar Pola. Toen echter de drie schepen die het begeleiden de wijk namen voor het geschutvuur, wendde het luchtschip aanstonds den steven en verdween in noordwestelijke richting, zonder naar 'schijnt zelfs de vloot te hebben gezien.

De spoorweg over de Polenzo-rivier is door het oollogschip Radetzky beschoten en beschadigd.

Het oorlogsschip Admiral Spaun met vier torpedojagers beschoot de spoorbrug over de Senarcar-rivier, het spoorstation, de locomotieven, het pompstation enz. te Campo Marino, vernielde het seinstation van Tremeti en beschadigde het seinstation van Torre di Mileto.

Het oorlogsschip Helgoland, vergezeld van 3 torpedojagers, beschoot Viesti en Manfredonia en stiet bij Barletta op twee Italiaansche torpedojagers, die het onverwijd onder vuur nam en vervolgde. Ze werden door onze torpedojagers Csepel en Tatra de richting van Pelagosa opgedreven. Een der torpedojagers kreeg granaten in de machinekamer, terwijl een ketel werd stukgeschoten. Het schip stopte, raakte in brand en moest zich overgeven. De Csepel, Tatra en Lika reddden 35 man van de bemanning, waaronder de commandant, alle officieren en machinisten en namen hen gevangen.

Het reddingswerk werd gestoord door twee slagschepen van het type Vittorio Emanuele en een hulpkruiser, die uit het Noordtoosten tot op 9000 meter waren genaderd. In het gevecht dat volgde, kreeg alleen de Csepel onbetekenende treffers, waardoor een man zwaar, twee licht werden gewond. Het vuur der slagschepen werd door de Helgoland en de torpedojagers blijkbaar met goed gevolg beantwoord. De kortste afstand tusschen de vechtende schepen was 8000 meter. Na korten tijd waren onze schepen buiten schot. Behalve de opgesomde verliezen, heeft de Oostenrijksche vloot geen verliezen geleden.

gen verbergen zijn en den kladerkens geopenbaard. Het zou slecht van mij zijn je weg te trekken van het gretische tooneel van je werk. Ik durf het niet doen. De verantwoordelijkheid zou te groot zijn. Mijn geweten moet dood en begraven geweest zijn toen ik zoo iets voorstelde. Dank zij God, het is nu weder uit de dooden opgestaan en het is nog niet te laat.

Maar toen de brief dichtgelakt was en de postzegel er op en in de bus gedaan, dacht zij: «Ik moet wel heel en al krankzinnig zijn en er is geen methode in mijn krankzinnigheid ook. Wat wil ik dan? Zija leven hier in Londen met hem deelen?» En toen zich herinnerend, wat zij geschreven had, scheen het haar weer toe, alsof de andere vrouw het geschreven had, de denkbeeldige Gloy, aan wier beeld zij dagelijks meer en meer gelijk werd.

HOOFDSTUK XVIII

John Storm had Maandagsmorgens al vroeg het huis verlaten. Het was de laatste dag, dat hij over de pastorie kon beschikken en er was in Soho veel te doen. Tegen twaalf uur richtte hij zijn schreden naar de kerk in Bishopsgate straat voor den eersten keer weer sedert hij de Broederschap verlaten had. Het was juist de middagdienst en het kleine kerkje was

Italiaansch officieel bericht.

ROME, 25 Mei. (Reuter). Het Italiaansche communiqué geeft een overzicht van de operaties op 24 Mei bij Carnia en Priuli (bij Udine):

Aan de grens bij Carnia opende de Oostenrijksche artillerie om 7 uur in den avond van 23 Mei het vuur op onze stellingen. Op 24 Mei begon onze artillerie overal de stellingen der vijandelijke artillerie te beschieten.

Langs de grens bij Friuli rukken onze troepen overal het vijandelijke grondgebied binnen, waarbij zij slechts op zwakken tegenstand stuitten. Wij hebben Caporetto, de hoogten tusschen de Indrio en Isonze, en de plaatsen Versa, Cervignano en Terzo bezet.

De vijand trok zich terug, de bruggen vernielend.

Onze torpedojagers openden het vuur op een vijandelijke detachement te Portobuso en ontscheepten troepen. Onze verliezen zijn 1 doode en eenige gewonden.

(get.) CADORNA.

Uit Duitse bron.

BERLIJN, 25 Mei. (Wolff.) Uit Weenen wordt aan de «Voss. Ztg.» geseind:

Bij Goerz is een Italiaansche vliegmachine, waarin twee officieren van den generaal staf, neergeschoten. De beide officieren zijn gedood.

(Goerz, de hoofdstad van het Oostenrijksche kroonland ligt ongeveer 20 K. M. van de Italiaansche grens. Red.)

Ter Zee

De mijnoorlog.

STOCKHOLM, 25 Mei. (Wolff.) Het Zweedsche s.s. Hernodia van Hernösand is den 23den dezer ten Oosten van het loodsstation Söderarm op een verankerde mijn geloopt en na zes minuten gezonken. De bemanning van 22 koppen is gered.

(De Hernodia van de Reederij Hernodia (H. Hamburg) te Hernösand, groot 2100 ton bruto, was in 1915 te Gothenburg gebouwd — Red.)

Turksche Wateren

DE DARDANELLEN.

Turksch officieel bericht

KONSTANTINOPEL, 25 Mei. Aan de Dardanellen en op de overige gevechts-terreinen is gisteren niets van belang gebeurd.

ZWARTE ZEE

De torpedeering van de Panteleimon.

KONSTANTINOPEL, 25 Mei. (Wolff.) Het bericht van het verlies van het linieschip Panteleimon van de Russische Zwarte Zeervloot was nog slechts uit buitenlandse telegrammen bekend. Nu eerst wordt hier ambtelijk medegedeeld, dat het linieschip door een Turksche duikboot in den grond is geboord. Men heeft van Turksche zijde het bestaan van de duikboot, zolang van haar optreden

niets bekend was geworden. geheim gehouden.

(Zoolas we reeds schreven voor eenige dagen werd de Panteleimon (ex Potemkin) met 1400 man — er bevond zich een troepenmacht aan boord — ter hoogte van Midia getorpedeerd en gezonken. Het linieschip mat 12,800 ton, was bewapend met 4 kanonnen van 30,5 en 16 kanonnen van 15 c.M. en was in 1900 van stapel geloopt. — Red.)

Turksche Fronten

IN DEN KAUKASUS

Russisch officieel bericht.

PETERSBURG, 24 Mei. (P. T. A.) — De generale staf van het leger in den Kaukasus deelt d.d. 22 Mei mede:

Op het front in den Kaukasus is geen enkel gevecht van betekenis geleverd.

De Neutralen

ROUMENIË

BERLIJN, 25 Mei. (Korr. Norden.) — Uit Boekarest wordt aan het «Berliner Tagebl.» gemeld, dat de aan den kant der entente staande pers zich veel moeite geeft om het publiek elk uur nieuwe sensatieberichten over het optreden van Italië tegen Duitschland, Oostenrijk-Hongarië en Turkije te blijven geven en de toekomst der verbonden midden-Europeesche mogendheden donker af te schilderen. Ook heeft ze reeds berichten over eerste gevechten van Duitse en Oostenrijksche met Italiaansche troepen verspreid, die in het nadeel der eersten zouden zijn uitgevallen.

Tegenover deze berichten is de houding der regering zeer kalm. Van bevoegde zijde is noormaals verzekerd, dat op de houding der regering geen invloed zal worden uitgeoefend door de handelwijze van Italië, doch die houding alleen bepaald zal worden door de eigen belangen van Roumenie.

ZWITSERLAND

ROME, 25 Mei. (Reuter). — Italië heeft Zwitserland verzekerd, dat het eindelijk en nauwgezet de Zwitsersche neutraliteit zal in acht nemen.

BERLIJN, 25 Mei. (Wolff.) — Duitschland en Oostenrijk hebben Zwitserland verzekerd zijn neutraliteit te eerbiedigen.

Verdere Telegrammen

ENGELAND

Hervorming van het Engelsche ministerie.

LONDEN, 25 Mei. — Nu Carson in het nieuwe ministerie zal worden opgenomen, wordt er een poging gedaan om Redmond op zijn weigering te doen terugkomen. Carson zal vermoedelijk procureur-generaal worden, ofschoon de correspondent van de Daily Chronicle opmerkt, dat de openbare meening er onaangenaam door getroffen zou worden, zijn vroegere uitlatingen in aanmerking genomen.

Afgesneden van een aardsch huwelijk, met niemand op aarde die recht had op zijn liefde evenals Christus, was hij geheel vrij om zich onvoorwaardelijk toe te vertrouwen aan zijn God en zich aan Gods zwaar bezochte kinderen te wijden. Hij was in waarheid gehuwd aan Christus. Christus vervulde zijn ziel als Heer en gade.

Heerlijk leven! Roemrijk sterven! De eeuwige kroon der heerlijkheid wachtte hem daarboven in de gewesten der gelukzaligheid!

Toen de dienstafgelopen was ging John naar de sacristie om te trachten den abt te spreken. Zijn wijf opgesperde oogen schoten vonken van geestdrift, hij was zichtbaar opgewonden. «Ik kwam u iets vragen», zei hij, «maar het antwoord is mij reeds gegeven. Ik wil de opvolger van pater Damien zijn en zijn arbeid opvatten. Ik had gedacht over zondigsarbeid, maar ik twijfelde er aan, of God mij wel daartoe bestemd had en ik vreesde zeer het ongehoord op mij te nemen.

God heeft mij van morgen hierheen gevoerd. Nu weet ik wat mij te doen staat en mijn besluit is genomen.»

De abt was niet miader afgedaan. Zij gingen samen naar het plein en liepen op en neer, plannen makend, besprekend, uitwerkend, vaststellend.

(Wordt voortgezet.)

DE DWEPER

roman door HALL CAINE.

Nu, ja, mijnheer Drake, daar heb ik ook meer dan genoeg van.

«Wat ben je van avond raar, Glory?»

«Ben ik raar? Nu, jij ook. Het is met jou maar mijnheer Drake voor en mijnheer Drake na. Wil je soms dat ik mij voor hem weggooi?»

«Glory, ben jij dat wel, die zoo iets zegt en dan neg wel tegen mij? Begrijp je nu niet, dat ik iets anders meen? En als ik alleen aan mijn eigen gevoel dacht — aan mijn eigen hart.»

«Roza!»

«Zoe, is dat zee erg mal? Ja, ik vind hem jong en knap, dat is hij en rijk en schitterend en ik — ik ben een bespottelijk wezen.»

«Neen, neen, Roza, je weet wel, dat ik dat niet meen.»

«Ja, maar, ik meen 't wel en toen jij tusschen ons kwam — zee jong, mooi en knap, alles wat ik niet ben en nooit gehoopt heb te worden en hij zoo door je aange-trokken werd, wat moest ik toen doen? Mijn bespottelijke en hopeleze liefde blijven koesteren, of alleen aan hem denken en aan zijn geluk?»

«Roza, arm schaap, och Roza, vergeef mij!»

Een uur daarna waren zij na het eten naar het salon teruggekeerd. Roza zat aan de tafel te schrijven en men hoorde geen ander geluid dan het krassen van haar pen, het vallen van haar stroeken «kopij» en het eenentwintig galmen van de klok van St. Clement's Dunes, die voor den avonddienst luidde. Glory zat aan haar lessenaar bij het raam met het hoofd in de handen in den tuis turende. Uit de diepte van haar bezwaard hart zei zij voortdurend tot zichzelf: «Zou ik dat kunnen doen? Zou ik den man, dien ik liefhad kunnen opgeven voor zijn eigen bestwil mijzelf terugtrekken en aan hem alleen denken?» En toen bekreop haar een zelfmisliedend gevoel en zij dacht: «Ja, dat zou ik wel kunnen en in keortsichtige opwinding begon zij aan John te schrijven.

«De wind blaast waarheen hij wil en ovoneens gaat het met het gevoel eenen vrouw. Ik kan niet met je buitenslands gaan, omdat ik niet je leven wil bederven en dat zou ik daarmee eigenlijk doen, je weet zelf dat dit waar is. Er zijn tienduizend mannen die goed genoeg zijn voor den Zondigsarbeid, maar er is slechts één persoon die het werk in Londen kan ondernemen. Dit is een der dingen die voor de wijzen en verstandi-

Het is zeker, dat Lord Fisher niet aan de admiraliteit terug zal keeren. De Daily Chronicle houdt vol, dat hij tegen de benoeming van Balfour tot minister is, ofschoon het blad er tevens op inspeelt, dat hij de perken te buiten is gegaan door het verlangen te kennen te geven, dat Churchill niet alleen marine zou opgeven, doch ook uit het ministerie zou treden. Churchill — dat is nu zeker — zal in het kabinet blijven.

Lloyd George schijnt het denkbeeld van een ministerschap van aanmaak van oorlogstuig toe te lachen. Men denkt, dat hij het met zijn ministerschap van financiën zal verenigen.

Ook zegt men, dat de leiders der unionisten er op aandringen, dat Haldane zal aftreden.

Het hoofdartikel van de Daily Chronicle is een nieuw bewijs van de onder de liberalen over de hervorming van het ministerie heerschende ontevredenheid. Er worden verschillende voorwaarden voor den aan het nieuwe ministerie te verleenen steun gesteld, o. a. dat niet beide militaire departementen in handen van unionisten zullen komen en dat Carson niet in het ministerie zal worden opgenomen, indien Redmond er uit blijft; verder dat geen unionist lord-kanselier en Chamberlain geen minister van koloniën zal worden.

De spoorwegramp.

LONDEN, 25 Mei. (Reuter.) Bij het onderzoek naar 't spoorwegongeluk bij Gretna Green heeft de seinwachter ruiterlijk zijn verantwoordelijkheid erkend. Hij had geheel vergeten, dat de lokaal-trein de lijn, waarop de troepentrein reed, blokkeerde.

DUITSCHLAND

Een spoorwegongeluk.

MUNCHEN, 25 Mei. (Wolff.) Toen gisteren avond in een te Burgau stil houdenden militairen trein door menschen uit de streek geschenken en bloemen geworpen werden, reed een passagierstrein tusschen de menigte. Vier personen werden gedood, 7 zwaar en verscheidene anderen licht gewond.

BUITENLAND

Nederland

(Van ons bureau in Den Haag.)

De Calvinisten en de oorlog.

Om hun afkeer aan te duiden van de beginselen der fransche revolutie en de instellingen die door haar in het leven geroepen werden, treden de Calvinisten van orthodoxen huize in de nederlandse politiek op als « antirevolutionaire » partij.

Deze wordt geleid door Dr. A. Kuiper. Het orgaan van de partij heet « De Standaard ». De hoofdartikelen even als de welbekende « Driestarren » over onderwerpen van actueel belang in de

binnenlandse politiek, worden alle door Dr. Kuiper zelf geredigeerd en behoren niet enkel tot de beste nederlandse journalistiek, maar, om hun kernachtigen en tevens gratievollen stijl, tot het voortreffelijkste proza dat ooit geschreven werd.

Grondig en duidelijk heeft nu juist in één zijner leaders, getiteld « De internationale conjunctuur », Dr. Kuiper de houding van de calvinisten omschreven tegenover de twee voornaamste partijen die in den wereldoorlog betrokken zijn.

De calvinisten zijn de grondleggers der Nederlandsche natie. In de huidige politiek vormen zij één der meest levende en krachtadige groepen.

Daarom willen wij den inhoud en de voornaamste gedeelten van dit artikel onzen lezers niet onthouden.

Het kan dienen ter oriëntering van den helaas nog zoo bitter weinig ontwikkelde politiekken zin van den Vlaming.

Niet dat wij onze houding geheel naar die der Noord-Nederlandsche Calvinisten zouden te bepalen hebben!

Maar in de richting van hun politiek kompas ligt toch een kostbare aanwijzing voor ons.

Want de anti-revolutionaire partij is diegene in dewelke de traditie, de geest van het grootsche verleden van het Nederlandsche volk het sterkste leven. Haar politiek is de meest eigen-aardige, de historische Nederlandsche politiek.

Wel zijn nu, in den loop der tijden, de politieke verhoudingen en ook de aard van het Zuiden anders geworden dan die van het Noorden — en kan Vlaanderen zijne houding door die van Holland niet uitsluitend laten bepalen.

Maar al wie geloof dat er nog een band bestaat tusschen de verschillende deelen van den Nederlandsche stam, zal toch met Holland's houding en Holland's eigenlijken geest rekenschap moeten houden.

Nederland is, — Dr. Kuiper stelt het op den vóórgrond — en kan of mag niet anders zijn, op de meest angstvallige wijze, dan *neutraal*.

Toch kan ieder Nederlandsch onderdaan, elke groep in het Nederlandsche volk, zich afvragen welken kant hem zijn sympathie uitdrijft.

Het gaat hier niet om de sympathie die haar oorsprong vindt in persoonlijke relaties die men op reis, op een congres, door een huwelijk of een toevallige ontmoeting, met onderdanen van de eene of andere oorlogvoerende natie heeft aangeknoopt! Een factor waardoor de houding van de meeste menschen bepaald wordt.

Men moet zich « op hooger standpunt » plaatsen.

« Dan is er drieërlei dat hier doorslag » kan geven. In de eerste plaats: de « geestesrichting », die in de ééne en bij de andere groep bovendrijft. Ten tweede: de *inzet van den krijg*, d. i. het doel

« waarom de oorlog uitbrak. En in de » derde plaats: de *gevolgen*, die van zegen » praal aan de ééne, en van nederlaag » aan den anderen kant te duchten zijn. »

Wat de richting van zijnen geest betreft, sluit zich de Hollandsche Calvinist niet bij Duitschland, maar bij Schotland en Amerika aan.

Engeland inderdaad is het land van Knox en het puritanisme, het Calvinisme in zijnen strengsten vorm. Engeland bracht de « Pilgrimfathers » voort, de rechtzinnigen, die toen er voor hun onverbiddelijke opvatting van godsdienst en leven hier geen plaats meer was, naar Amerika uitweken, en daar de grondleggers waren van de Vereenigde Staten.

In Duitschland daarentegen, nam vooral met Schleiermacher, het protestantisme een meer filosofischen en louter ethischen vorm aan, waar de orthodoxe Calvinist die aan het dogma en den zuiveren vorm gehecht is, geen vrede meenemen kon.

Maar de geestesrichting is niet de eenige factor, gaat Dr. Kuiper verder, die onze houding tegenover de oorlogvoerenden bepaalt.

Al is wat zijn geestesrichting betreft de Hollandsche calvinist Engelsch-gezind, toch kon hij in het begin dezer nieuwe eeuw nochtans in den Boerenoorlog, zijne sympathie aan de Engelschen niet schenken.

Want de *inzet* van den toenmaligen oorlog, datgene waar het om ging, de vrijheid namelijk van wat bovendien een stamverwant volk was, plaatste toen de Hollanders met de heele beschaafde wereld aan de zijde der Zuid-Afrikanders.

In den tegenwoordigen krijg echter, wordt er niet om een beginsel, als dat der vrijheid, gevochten. Wij kunnen ons niet, met onze sympathie, plaatsen aan de zijde van den onderdrukten, tegen den onderdrukker. Want aan beide zijden gaat het om alles behalve om een beginsel, n. l. om de macht, om de wereldhegemonie.

De *inzet* van dezen oorlog is een zuiver materiele factor, die op de houding van den calvinist geen invloed uitoefenen kan.

Met de *gevolgen* van den krijg is het anders gesteld.

Alles heeft Holland te vreezen van de overwinning twee zulke machtige rijken als het Britsche en het Slavische. Het Engelsche imperium werd gevestigd ten koste van Hollands groothed en bloei. Het omvat nu al twee maal zooveel zielen als het Romeinsche Keizerrijk ooit heeft begrepen. Het heeft laatst nog Egypte, Soedan, Cyprus en Duitsch-Afrika in bezit genomen. De Slavische macht is sedert 1875 van 83 miljoen tot 173 miljoen aangegroeid.

« Hoort men nu de uitspraken van den » muurvasten wil in Groot-Brittanje, om » Duitschland weer te vierendeelen en te » versplinteren, zoodat Engeland en Rus- » land samen niet alleen geheel Europa » maar allengs geheel de wereld in hun » macht krijgen — is 't dan zoo over- » klaarblijkelijk, dat wie voor deze dreigende

« dingen een open oog heeft, de bittere » gevolgen vrees, die zulk een algeheele » afbreking van Duitschlands macht en » invloed onmiddellijk, ook voor ons, ten » gevolge zou hebben? »

« En is het dan zoo onnatuurlijk, dat » onze Calvinisten, die van de idee zelve » van elk wereldrijk steeds schuw waren » niet zonder vreeze de gevolgen inden- » ken, die een verplettering van Duitsch- » land, gevolgd door nog dreigender » machtsontwikkeling van Engeland, » Rusland en Frankrijk na zich kon sle- » pen; en die met angst vervuld zijn voor » een toekomst, waaruit Duitschland zoo » goed als zou wegvallen. »

BINNENLAND

Brussel

(Van onzen V. correspondent.)

25 Mei 1915.

In een vorigen brief wees ik erop, hoe uit de Vlaamsche tooneeltoestanden zooals deze zich heden ten dage in de hoofdstad voordoen, zeer waarschijnlijk het leven groeien zal van twee Vlaamsche Schouwburgen. De ééne zal zijn: de stedelijke Vlaamsche Schouwburg, waar kunst in den eenig mogelijken zin zal hoeven te heerschen. Daartoe immers gaf men dezen Schouwburg een anderen leider: daartoe immers geniet deze Schouwburg stads- en staatstoelage; daartoe immers schaarden zich bij het voorbereiden van het seizoen 1914-1915 Vlaamsche intellectuelen rond het nieuw bestuur. Van zooaast de tijden normaal weer worden vangt zijn rol aan.

De andere zal zijn: een onafhankelijke Vlaamsche Volksschouwburg, een privaatschouwburg, aan wie het vrij staat het Brusselsch schouwburgvolk de tooneelkosten aan te bieden dien het 't liefst mag, i. d. zoogezegde spektakelstukken.

Bij een oppervlakkig beschouwen schijnt het alsof wie zich bezig houden met het Vlaamsch tooneel in Vlaamsch-België, naar een hooger vlak te brengen, met dezen schouwburg niets hebben te maken. Dit is een vergissing. De Vlaamsche volksschouwburg te Brussel, stad waar het Vlaamsch publiek (men begripe publiek in den zin van: ongekultiveerd volk; de massa) — minder dan te Antwerpen of te Gent voorbereid is tot degelijke tooneelletterkunde en degelijke tooneelkunst, kan worden: de voorbereiding tot liefde voor onze taal en onze kunst van het onontgonnen gedeelte der Brusselsche Vlamingen, zeker wel het grootste gedeelte. En dat de Vlaamsche Volksschouwburg dit worden wil, schijnt in de bedoelingen te liggen zijner leiders.

Een dilettant, een ivoren-toren, een in afzondering levend kunstmenschen wil wellicht niet aannemen, dat men door onkunst of halfgare kunst het leven der kunst kan aanmoedigen. Een Vlaming die met het volk gemeenschap houdt, en dezes geestes- en gevoelspeil kent, denkt er anders over. Zeker is het betreurenswaardig dat een deel van het volk, waar het officieel onderopzicht van onderwijs en beschaving verwaarloosd wordt, als een kind moet worden gelokt met schijnvertoen, omdat het dan toch niet heelmaal verstompen zou, opdat het zoo mogelijk wakker zou worden voor het vertoon van het ware en het schoone.

En dit kan zeker niet met bruiske met absolute toepassing van strenge kunstbegrippen. Er komt in zoo'n Vlaamschen Volksschouwburg vast veel voor het voetlicht, dat een ontwikkeld menschen niet aanzien kan zonder weerzin. Een ontwikkeld menschen moet daarbij echter eens denken dat zijn arme Vlaamsche volk, heel dikwijls soms nog te laag staat om alleen de beschaafde Nederlandsche uitspraak die van ons tooneel klinkt voldoende te begrijpen. De kwestie komt dan eigenlijk hierop neer of deze Vlaamsche Volksschouwburg uitsluitend geestdoodende en hart-verdwalende rommelstukken tot zijn ideaal kiezen wil, of wel dat soort hartroerende, goede zielen-veredelende dramarepertoire, met nu en dan een goede, flinke, deugdloosende streep Vlaamsche kleur er doorheen. Wat nu tot dusverre in dezen schouwburg gebeurde, laat ons toe dit laatste als de gekozen richting te beschouwen.

Het sterkste bewijs hiervoor vind ik in het zeer belangwekkend feit, dat gedurende enkele weken in den Volksschouwburg een Vlaamsche revue met buitengewoon veel bijval werd opgevoerd. En deze

Vlaamsche revue was Vlaamsch van taal en van strekking. Zoo iets was zelfs nooit te Antwerpen, noch te Gent, waar de lokale revues, alhoewel tweetalig, gewoonlijk op de hand der Franschegezindheid zijn. Te Brussel, waar alleen Fransche revues voor het voetlicht komen, in dewelke alleen hier en daar een tooneeltje in « gemein Breusselsch vroms » mag voorkomen (omwille van het schellinkpubliek), mocht de verschijning van zoo iets dan ook niet onopgemerkt voorbijgaan.

Deze Vlaamsche revue was vast geen meesterstuk van geestigheid, humor of satier. Zij miste doorgaans zelfs actualiteits-zout. Zij toonde ons ook geen buitengewone vaardigheid, noch in rijm, noch in toon, noch in samenstelling. Doch zij was ten opzichte der eenvoudige, volksche Vlaamsche toeschouwers van een prachtig moreele-Vlaamsche mededeelzaamheid, zij was aangrijpend-Vlaamsch, zij was gezond-Vlaamsch, zij was boven alles *naïef-Vlaamsch*. De meest ontwikkelde toeschouwer zal zeker aan de aandoenlijkheid van dat naïeve, evenmin ontsnapt zijn als de simpelste bloed onder de toeschouwers. Gelijk de eerste zijn strengste kunsttheorien en zijn overbeschaaftheid varen laat, voelt de tweede zich zichtbaar opgetogen en vervoerd, waar ten tooneele te midden van 'n nachtelijke braspertij, de kunst verschijnt, stichtend spreekt en wekt tot zichzelf zijn terwijl plots de beeltenissen van Wiertz, Lambeaux, Buls, Hendrik Conscience en Peter Benoit worden voorgebracht, en het koor (later heel de zaal) *Benoit's Beiaardlied* zingt.

Naïef, Vlaamsch, ontroerend, al wat ge wilt; doch vol goede uitwerking op een Brusselsche schouwburgmenigte; doch veredelend Vlaamsch. Denk daarbij maar eens aan al de voorbijrevues die ge bijwoont en aan de liedjes die het publiek er leerde meezingen.

En afgezien van alle redeneering omtrent Vlaamsche tooneeltoestanden, vindt ge het feit op zichzelf: dat een aantrekkelijkheid van zulken Vlaamschen aard, in de wezenlooze Belgische hoofdstad, grooten opgang maken kan, niet reeds voldoende om wat toekomsthoop te meer te putten?

Er is nog wat. De leiders van den Volksschouwburg bewijzen hierdoor te hebben Vlaamsch verstand. Dit is heel wat, zelfs voor een Vlaamsch schouwburgbestuurder. Het verleden heeft ons in dit opzicht niet verwend. Zulke leiders aan 't hoofd van zulke zaak, stellen het vraagstuk van het: echt Vlaamsch volkstoneel. Zij maken het mogelijk dat er in Vlaanderen ten behoeve van het volk, een *volkstoneelliteratuur* geboren worde, die uiting gevend aan historisch en psychisch Vlaamsch leven, opvoedend en beschavend inwerken kan op de meest praktische wijze.

Bedriegen we ons niet, dan kan de Vlaamsche Volksschouwburg te Brussel een verre bestemming krijgen. Het komt er in elk geval op aan deze onderneming niet links te laten liggen. Noch litteraire pretentie, noch dat andere uiterste litteraire onbeduidenheid moeten den verderen gang ervan in den weg staan. Bedriegen we ons,.... dan is 't nog tijd genoeg.

Stadsnieuws

Stedelijk werk der voeding. — De herziening zal plaats hebben op de volgende dagen (n. l. Duitse tijden):

7e Policiewijk. — 1° Rafter Beestenmarkt: Donderdag 27 Mei voormiddag te 9 uur van 1 tot 100; te 10 uur van 101 tot 200; te 11 uur van 201 tot 250; namiddag te 3 uur van 251 tot 350; te 4 uur van 351 tot 450; te 5 uur van 451 tot einde.

2° Rafter Zalmstraat: Vrijdag 28 Mei, voormiddag te 9 uur van 1 tot 100; te 10 uur van 101 tot 200; te 11 uur van 201 tot 250; namiddag te 3 uur van 251 tot 350; te 4 uur van 351 tot einde.

3° Rafter Antwerpsesteenweg: Zaterdag 29 Mei, voormiddag te 9 uur van 1 tot 150; te 10 uur van 151 tot 250; te 11 uur van 251 tot einde.

4° Rafter Dendermondsesteenweg: Zaterdag 20 Mei, namiddag te 3 uur van 1 tot 150; te 4 uur van 151 tot 300; te 5 uur van 301 tot 400; te 6 uur van 401 tot 500; te 7 uur van 501 tot einde.

Er wordt herinnerd dat de kaarten welke niet aan de herziening onderworpen worden, voortaan ongeldig zullen zijn.

Getrouwheid

door BJÖRNSÖN

Vertaald door Stijn Streuvels.

Ver weg op de vlakte in mijn geboortestreek woonden een paar echtelligen met zes zonen; zij wrochten trouw op een heel groot, maar verwaarloosd hof tot dat een ongeluk 's mans leven eindigde en de vrouw wederom alleen zat met het zwaar te besturen gebruik en de zes kinderen.

Zij verloor den moed alst, maar leidde de twee oudste zonen tot bij de kist en deed hen daar over vaders lijk, haar beloven te zorgen voor hunne kleinsche broeders en haar te helpen zoover God hen de kracht verleende. Dat beleefden zij, en dat deden zij, zoo lang tot de jongste der zonen gevormd was. Toen meenden zij zich ontfest, de oudste huwde een boerenweduwe en de tweede eenige tijd daarna, hare welhebende zuster.

De vier overgebleven broeders zeuden nu het geheel bestieren nadat zij zelf tot nu toe bestierd geweest waren.

Zij voelden zich niet heel bekwaam daartoe; van kindsben af waren zij gewend samen te houden, twee en twee of huns geveeren en dat deden zij nu zooveel te meer daar zij bij elkander hulpe zeeken

meest. Geen enkele gaf eens meening te kennen voorealer hij zich zeker wist van die der anderen; ja, in den grond kenden zij hunne eigene niet, voorealer zij in elkanders aangezicht gekoken hadden.

Zonder dat zij eenige afspraak daarever gedaan hadden, was het toch een stilzwijgende overeenkomst onder hen, dat zij niet scheiden zouden zoelang moeder leefde. Zij zelf wilde het iatusschen wel anders hebben en zij kreeg de twee uitgehouden op hare zijde.

't Hof was tot een duchtig gebruik geworden; het vroeg meer werkrachten weshalve de moeder voorstelde de twee oudsten uit te betalen en met hen vierden het hof te verdeelen, zoodanig dat zij twee en twee samen zouden blijven en elk een deel bestieren. Zij zouden een nieuwe woning opbouwen nevens de oude; het eene paar zou daarin gaan, het andere bij haar blijven. Maar van het paar dat uittrek, moest er één huwen; want zij zouden hulp behoeven voor den huishoud en de stallen, — en moeder noemde het meisje, dat zij zich tot schoondochter wenschte.

Daartegen had niemand iets; maar nu werd de vraag gesteld: welke twee zouden uittrekken en wie van deze twee zou huwen? De oudste zegde, dat hij wel wilde uittrekken, maar nooit wilde hij huwen, en ieder van de anderen zegde het zelfde voor zijn eigen.

Toen werden zij het met meeder eens daarover, dat het meisje zelf dat kon afdoen. En boven op de zomerweide, zekeren avond, vroeg moeder aan het zelfde, of zij niet wilde inkomen als vrouw op de vlakte en 't meisje wilde 't wel geerne doen dat.

Ja, welken van de knapen zij dan wenschen zou, want zij kon krijgen wien zij wilde.

Nee, daaraan had zij niet gedacht. Dan moest ze het doen, want het hing van haar af. Ja, dan kon het wel de oudste zijn; maar dien kon zij niet krijgen, want hij wilde niet. 't Meisje noemde dan den jongste. Maar meeder meende dat was zoo zonderling alzo:

— Hij was de joegste.
— Zee, dan de joegste op een na.
— Waarom niet de oudste op een na?
— Ja, waarom niet de oudste op een na? antwoordde 't meisje; want het scheen haar dat zij den heelen tijd aan hem gedacht en daarom had zij hem niet genoemd.

Maar moeder had voorgezomen, van den stond af dat de oudste welgerde, dat zij zoo moesten trouwen, omdat de oudste op een na en het meisje een goed oog op elkander hadden. De oudste op een na trouwde dus het meisje en de oudste trok met hem uit.

(Wordt voortgezet.)

Weerloze mannen. — Er wordt er nog maals aan herinnerd dat de burgers zich niet ongerust te maken hebben over de door de Duitse overheid genomen maatregel. Wat de inschrijving betreft, de politie zal op tijd en stond de belanghebbenden verwittigen.

Zelfmoord door verdrinking. — Dinsdag avond rond 9 1/2 ure, werd de omtrek der Zuivelsteegbrug in beroering gebracht. Een 28jarige vrouw, moeder van een éénjarig kindje, was aan genoemde brug, naar de massa toegelopen bewoners der aanpalende straten verklaarden, — na een korten twist met haren minnaar in de Leie gesprongen. Alle pogingen om haar te redden waren vruchteloos, en ook de peilingen welke men nog langen tijd nadien deed leverden geen uitslag.

Een Zeppelin. — Woensdag avond rond 8 uren, kon men boven onze stad een Zeppelin bemerken, welke de richting nam van Brugge. Vele burgers stonden het wonderdiergig na te zien.

Begin van brand. — Woensdag avond, is een begin van brand uitgebroken in de badkamer van het huis nr 41 der Bleekerijstraat, bewoond door de familie De Waegenere.

Het vuur is uitgedoofd door de bewoners en de geburen, vóór de aankomst der pompiers.

De familie Pattyn Frans, Sionstraat, 36, Kortrijk, vragen naar hun zoon Robert, 8 jaar oud, met blozend aangezicht, wit haar, blauwe oogen, blauw panne vestje met 2 witte knopen, blokjes die gebroken zijn. Hij is weggegaan met Van Belle Antoon, geboren te Waesten, oud 12 jaar, gehuisvest bij Fremault, Sionstraat, Kortrijk. (102)

Gemengd Nieuws

Oost-Vlaanderen

Sint-Lievens-Haughtem. — Ontriggeling. — Woensdag namiddag, rond 2 uur (Duitsche tijd), is de buurttram, komende uit Assche rijdende naar Gent, bij Sint-Lievens-Haughtem ontriggeld, en kwam terecht in een gracht. De riggels zijn gansch buiten gebruik gesteld. Een tweetal reizigers werden gekwetst doch niet erg. Het machien is alleen voortgereden tot Meirelbeke.

Nederhasselt-bij-Ninove. — Schrikkelijke brandramp. — Vier huizen ten gronde vernield. — Deze avond werd de wijk «Dorp» in rep en roer gebracht door een ongewone brand. Deze was uitgebroken rond 5 ure in de woning der We Cobbaert; daar het dak met stroo is gedekt, nam de ramp seffens groote uitbreiding en zette zich voort aan het pacht-hof van M. Alois Vandenhaeghen; dan bij de kinderen Cobbaert en eindelijk bij Petrus Jacobs, beter bekend onder den naam van den «Belge». Geburen kwamen toegesnel en elk deed zijn best om te redden wat kon gespaard blijven; Mevr. Justine Brazaer was de eerste ter plaats en deed wonderen van opoffering.

Na twee volle uren werken, lagen de vier gebouwen in grais; dit van Petrus Jacobs alleen, is niet verzekerd; de man bezit niets meer; liefdadige menschen hebben zijne kinderen opgenomen en gekleed. — Koeien, varkens, landbouwmilch, enz., der andere getroffene families zijn in den brand gebleven; men weet er de oorzaak nog niet van. De hitte van het vuur was zoo geweldig dat de nabijstaande boomen in volle vlam kwamen en niemand kon naderen op zeker oogenblik. De schade wordt op 70.000 fr. geschat.

Hoorebeke St. Marie. — Nog een eeuweling in Vlaanderen. — De eerwaarde dame Virginia Vandenbossche wonende in het klooster der gemeente, komt haar volledige honderd jaren levensjaar te bereiken. Ten gevolge der tegenwoordige omstandigheden, zijn de eeuwelingfeesten niet publiek afgevoerd maar enkel in het gebouw der oudjes hadden zij plaats. In de kapel van het klooster werd een dankmis opgedragen, kinderen, klein kinderen en achterkleinkinderen der eeuweling ten getalle van 63 waren er tegenwoordig.

Dan werd een banket in de groote spijzaal van het klooster opgediend; de zusters en ouderlingen hebben verscheidene bloemtuilen en geschenken aan Mme Vandenbossche overhandigd; zij weende van geluk. Des achternoois kwam burgemeester en al de gemeenteraadsleden officieel de heldin van het feest halde brengen en in naam der bevolking een prachtige zedel aanbieden om de feestelijkheden te eindigen.

De eerwaarde eeuweling is geboren den 19 Mei 1815; haar gezondheidsstoestand is nog altijd redelijk voldoende: enkel is zij wat hardhoorig.

Hollandsch invoer- en verzendhuis

VAN KOOT & Co
GENT, 17, GARENMARKT, 17, GENT

Kaas — Koffie — Haring
Conservenhandel
HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN
Scherpst konkurserende prijzen (86)

Antwerpen

Antwerpen. — Onoorlijke dienstmeid. — Deze dagen ontmoette de dienstmeid van Juvr. Van E., eene andere dienstmeid, die geheel opgeknaapt was in de kleederen harer meesteres. Zij verwittigde haar vader, die agent der burgerpolitie is en die, op zijne beurt den politiecommissaris kennis gaf van het gebeurde. De agenten Hardy en Lonaerts gingen tot eene huiszoeking over bij de verdachte en ontdekten heel den buit, ontvreemd ten nadeele van M. K., ingenieur, en Juvr. Van E. Het parket werd verwittigd.

Een sonderlinge diefstal. — Op den afgesloten eigendom van M. Gustaaf Brummens, gelegen Vostermanstraat, 32, zijn twee groote schepershanden gestolen. Dat zullen modelwakers zijn geweest!

Een goede pak. — Op de Groenplaats werden twee mannen aangetroffen, die eenen stootwagen voerden, goed beladen met koper en lood. Bij onderzoek bleek het, dat alles voortkwam van stoommachienen. Beide kwaaddoeners werden aangehouden. Het zijn Frans S., wonende Sint-Antoniussstraat, en Frans Van H., uit de Everdystraat. Zij konden geen uitleg geven over de herkomst van het koper of het lood. Proces-verbaal is opgemaakt, waarna de twee aangehouden werden opgesloten.

OORLOG AAN DE VERVELING

door het zeldzaam aanbod an

Onuitgezochte Postzegels

ALLER WERELDDEELLEN.

Een proefkilo voor 5 fr. (ongeveer 20.000 zegels)

Prijsvermindering bij grootere hoeveelheid.

ELK ORDER WORDT

SEFFENS UITGEVOERD

10.000 kilos in magazijn.

AANKOOP van elke partij KONGO POSTZEGELS, los of op brief, nieuw of gebruikt, ook de postkaarten.

Bureel open van 9 tot 11 uur en van 2 tot 6 uur.

Ernest WILLEMS

(VILLA MIA)

LEEMSTRAAT, 40,

GENTBRUGGE-NOORD, BLJ GENT
(Verlenging der Molenaarstraat, en vierde straat aan den linker kant der Keizerpoort.)

Walenland

Luik. — Woolingen wegens broodduurte. — Wij hebben gemeld dat zekere buurten van Luik, verleden week in opschudding waren wegens de ongehoorde hoge prijzen die sommige bakkers voor hun brood deden betalen, namelijk tot 4 fr. 50 per kilo.

Door de overheid was Zaterdags aan de bakkers meegedeeld dat zij voortaan voor 4 kilo brood, dien zij tot 1 fr. 20 en zelfs 4 fr. 50 verkochten, niet meer dan 0,50 fr. mochten rekenen.

Deze maatregel bevalt hen niet, daar zij zelf een veel hooger prijs voor de bloem en het meel hebben betaald.

De meesten weigerden dus te verkoopen. Vandaar de woede der stakende mijnwerkers, woede welke zich lucht gaf door het uitgooien van winkelramen.

De rust werd hersteld door de politie, bijgestaan door soldaten.

Door de bakkers is aan de overheid een verzoekschrift gestuurd, ten einde het intrekken der gewraakte verordeningen te bekomen. Op dit oogenblik is er nog geen verandering.

Het ware zeer te wenschen, dat er eindelijk een tarief uitgevaardigd werd, tot vaststelling van de prijzen der eetwaren en vooral dat de hand gehouden worde aan de siple uitvoering en nakoming er van.

Rechterlijke Kronijk

BOETSTRAFFELIJKE RECHTBANK VAN GENT.

Aftroggelarij. — Eduard Van Drage, van Gent, voor aftroggelarij eener som van 10 fr. ten nadeele van M. Van Kerckhove en valscheid in geschriften, 4 maanden en 26 frank.

Diefstallen. — Kamiel Becu, van Gent, voor diefstal van zinken buizen, ten nadeele van M. De Beer, 4 maanden. Adolf De Cloedt en dezelfde Kamiel Becu, voor diefstal ten nadeele van den heer Mahu, krijgen ieder 3 maanden gevang.

De rechtbank beveelt de onmiddellijke aanhouding van Becu.

Beroepshof van Gent.

Valsche kasbons te Ronse. — In December laatst werd door de stad Ronse, de drukker Deherde, van Ronse, gelast met het drukken van kasbons van 5 frank voor eene waarde van 20.000 fr.

Een zijner werklieden, Arthur Merleveld, had zich een blad van die kasbons toegeëigend: de kasbons waren niet volledig. Buiten het handteekens van den sekretaris, ontbraken de handteekens van M. de burgemeester en schepenen, en zij moesten dan ook nog genummerd worden. Merleveld vulde zelf een cijfer in met inkt en bracht ze in den handel, vóór dat de kasbons door de stad zelve, dit was op 27 December 1914, werden in omloop gebracht.

De echtgenooten Merleveld kochten bij verschillende winkeliers koopwaren en gaven de valsche kasbons in betaling.

Het bedrog kwam spoedig uit en eene huiszoeking had plaats.

De betichten hadden geheel het blad, waarop 16 kasbons gedrukt stonden uitgegeven en beweerden gehandeld te hebben uit armoede.

Burgerlijke Stand

GENT. — Sophie van de Moortel, 79 j., z. b., echtg. De Paep, Pieter, St-Antoniusskaal, 19. Overlijden van 25 Mei. — Adelana Semey, 15 d., Drogensteeweg, 122. — Donatus Robert, 69 j., fabr., Ham, 182. — Achiel Van Belleghem, 2 j., Zakkebandstraat, 27.

Overlijden van 26 Mei. — Theophil Weytens, 1 j., Voskensweg, 69. — 1 doodgeboren. Geboorten van 25 Mei. — Julien Vanhamme, Petersellestraat, 96. — Madeleine De Bruycker, Lange Kreevelstege, 3. — Cecile Vereecken, Brusselschelaan, 29. — Mariette De Weerd, Yzerstraat, 7.

Huwelijken van 26 Mei. — Baart, Victor, boekdrukker, Vredestraat, 46 met Van Hoecke, Bertha, borduurster, Roode Torenstraat, 14. — Blanquaert, Alfons, dokwerker, Ghislainstraat, 19 met Cabuy, Blondine, naaister, id. — Bracke, Gustaaf, metselder, Dendermondesteenweg, 194 met Bourguilloen, Maria, fabr., id. 218. — Everaert, Theophil, schipper, Dok, 101 met Van Damme, Juliette, z. b., Snoekstraat, 110. — Maesschalck, Achiel, voormagast, Normaalschoolstraat, 17 met Vanderhaeghen, Emerence, dienstm., Heuvelstr., 33. — Mestdagh, Georges, fabr., Meulestedeweg, 132 met Criel, Martha, id., id. — Vandensteen, Emiel, vleeschhouwer, Weldadigheidstraat, 91 met De Vos, Marguerite gemeente-onderwijzeres, Gelukstraat, 28.

Laatste Telegrammen

Westelijk Front

Fransch officieel bericht.

PARIS. 26 Mei. Gisteren namiddag werd gemeld: Tusschen de Zee en Atrecht was de nacht nogal bewogen; in België beproefde een Duitse aanval na hevige beschieting op de steenweg Langemark-Yperen vooruit te komen.

Ten N. van Ablain vielen de Duitschers tweemaal aan.

Ten N. van Neuville ondernamen zij vier aanvallen die door de artillerie werden tot staan gebracht.

Op het overige front niets te melden.

Italiaansch front.

Oostenrijksch officieel bericht.

WIENEN. 26 Mei. — In Tirol rukte eene vijandelijke afdeeling in Condino (Judikonie) Aan het Padonpas, ten N. O. van Marmolara, vluchtten de Italianen bij de eerste schoten.

Aan de Karutische grens wezen onze troepen verscheidene aanvallen onder belangrijke verliezen voor de Italianen af.

Ten Westen van Plöcke vluchtte de vijand en liet zijne wapens achter. In de kuststreek aan de grens heeft zich nog geen gevecht voorgedaan.

BUURTSPORWEGEN

officieele nartabel der treinen voor de lijnen

Gent — Somergem — Ursel

Te beginnen van 14 Mei rijdt deze tram op de volgende uren (Duitsche uur).

Gent Begijnhofbrug	8.00	11.00	12.30	14.00	17.00	20.00
" Palinghuizen	8.06	11.06	12.36	14.06	17.06	20.06
" Gemeentekerkhof	8.08	11.08	12.38	14.08	17.08	20.08
Mariakerke, Stapelplaats	8.35	11.10	12.40	14.10	17.10	20.10
" Brug	8.39	11.14	12.44	14.14	17.14	20.14
Evergem, werkhuis van Evergem	8.43	11.18	12.48	14.18	17.18	20.18
Vinderhout, Bierstalbrug	8.46	11.21	12.51	14.21	17.21	20.21
Lovendegem, Brug	8.51	11.26	12.56	14.26	17.26	20.26
" Kerk	8.54	11.29	12.59	14.29	17.29	20.29
Somergem, Kruisstraat	8.59	11.34	13.04	14.34	17.34	20.34
" Motje	9.03	11.38	13.08	14.38	17.38	20.38
" Dreef	9.06	11.41	13.11	14.41	17.41	20.41
" Kerk	9.09	11.44	13.14	14.44	17.44	20.44
" Klokkeperstraat	9.11	11.46	13.16	14.46	17.46	20.46
" Necke	9.15	11.50	13.20	14.50	17.50	
" Bellemstraat	9.19	11.54	13.24	14.54	17.54	
Ursel, Veldstraat	9.24	11.59	13.29	14.59	17.59	
" Vier Linden	9.26	12.01	13.31	15.01	18.01	
" Kerk	9.28	12.03	13.33	15.03	18.03	
" Stapelplaats	9.30	12.05	13.35	15.05	18.05	

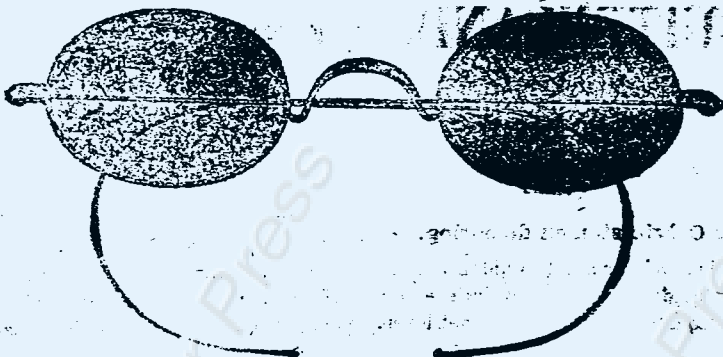
Vertrek naar Brugge	9.20	12.20	—	15.20	18.20
" Eekloo	9.10	—	13.45	—	18.20
" Aalter en Thielt	9.30	—	13.50	—	18.20

Ursel — Somergem — Gent

Aankomst van Brugge	9.05	12.05	—	15.05	18.05
" Eekloo	9.05	—	13.35	—	18.05
" Thielt en Aalter	9.05	—	13.30	—	17.50

Ursel, Stapelplaats	6.35	9.17	12.17	13.47	15.17	18.17	—
" Kerk	6.37	9.19	12.19	13.49	15.19	18.19	—
" Vier Linden	6.39	9.21	12.21	13.51	15.21	18.21	—
" Veldstraat	6.41	9.23	12.23	13.53	15.23	18.23	—
Somergem, Bellemstraat	6.46	9.38	12.28	13.58	15.28	18.28	—
" Necke	6.50	9.32	12.32	14.02	15.32	18.32	—
" Kloefkapperstraat	6.54	9.36	12.36	14.06	15.36	18.36	20.56
" Kerk	6.56	9.38	12.38	14.08	15.38	18.38	20.57
" Dreef	6.59	9.41	12.41	14.11	15.41	18.41	21.06
" Motje	7.02	9.44	12.44	14.14	15.44	18.44	21.03
" Kruisstraat	7.06	9.48	12.48	14.18	15.48	18.48	21.07
Lovendegem, Kerk	7.11	9.53	12.53	14.23	15.53	18.53	21.12
" Brug	7.14	9.56	12.56	14.26	15.56	18.56	21.14
Vinderhout, Bierstalbrug	7.19	10.01	13.01	14.31	16.01	19.01	21.26
Evergem, werkhuis van Evergem	7.22	10.04	13.04	14.34	16.04	19.04	21.25
Mariakerke, Brug	7.26	10.08	13.08	14.38	16.08	19.08	21.27
" Stapelplaats	7.30	10.12	13.12	14.42	16.12	19.12	21.31
Gent, Gemeentekerkhof	7.32	10.14	13.14	14.44	16.14	19.14	21.34
" Palinghuizen	7.34	10.16	13.16	14.46	16.16	19.16	21.34
" Begijnhofbrug	7.40	10.22	13.22	14.52	16.22	19.22	21.41

- HUIS VAN VERTROUWEN -

Laat u niet bedriegen langs de straat op mijn naam. Ik verkoop geen brillen en place-mez langs de straat. Ik laat u ook weten dat ik in geen huizen ga voor brillen of place-mez te verkopen, zoodat u niet meer bedriegen. Wilt gij uwe oogen verkleuen en versterken en ook voor alle herstellingen en vermakingen wendt u in vertrouwen aan:

Serpentstraat, 12, Gent

Rechtstreeksche invoer van de laatste Engelsche en Amerikaanse brillen en place-mez. Kristallen glazen te beginnen van 0,95 fr. en juist passende op de oogen. Drie maanden waarborg. Er zijn 60 tot 70 verschillende modellen: staal, nikkel, zilver en goud bij:

A. DEROBAIX, Serpentstraat, 12, GENT

Prof. Dr

J. V. de Groot

Levenswijding

Drie Voordrachten, te Louven uitgesproken. — Derde druk: 1. — frank.

Wedergeboorte

Drie Voordrachten, te Louven uitgesproken. — Derde druk: 1. — frank.

Prijs te wamen lag: fr. 2. — Gebonden fr. 3. —

Welk ander blijdschap zou nog passend kunnen wezen bij de titels der bovengenoemde, overbekende boeken, dan een zeer warme aanbeveling aan ieder, die ze oeg niet las, of een even warme aansporing tot herlezing aan hen, die ze kenden? Aan ieder ernstig denkend mensch waarborgen deze geschriften uren van verhefend genot.

C. L. van Langenhuyzen

Amsterdam-Rotterdam

Voor België bij «De Vlaamsche Post»

Een persoon neemt nog boodschappen aan voor de lijn Gent-Brussel, tot 31 Mei. Adres te nemen bureel van dit blad. (101)

CASTELEYN Oostende, vraagt naar de Familie Hanssens, voren te Weteren. (97)

Verantwoordelijke-uitgever: L. Picard
Drukkerij DE VOS & HUSSEIN & Co, Gent

Speedbestelling

voor kleine pakjes

tusschen Gent-Brussel en terug

ingericht door den besteldienst

ZIEGLER & Cie

GENT (Bureelen, 144, Ham

Magazijnen, 131, Ham

LAEKEN (162, Diendondé

(Brussel) Lefeverstraat, 162

(havenkwartier)

Dagelijks en regelmatig vertrek met waarborg van bestelling ter bestemming der pakjes 's ANDERDAAGS der aanvaarding, (zondagen en feestdagen uitgezonderd).

Verminderde prijzen

Vraagt onze bijzonderen tarief voor deze dienst. (93)

Kleine Aankondigingen

Men vraagt te koopen per occasie een bascul, draagvermogen tot 200 kilos. Zich aan te melden in het bureel van De Vlaamsche Post. (93)

Te huur: Eene gemeubelde kamer, voor dame alleen. Adres ten bureele van dit blad. (94)

Te koop: Een kleine zeilboot, kan al de toebehoorte aan voordelige prijs. Adres ten bureele van dit blad. (95)